

HW3

Given the Kaggle notebook at this link (<https://www.kaggle.com/code/pokekarat/ekarat-hw1>) and the ML workflow provided below, please improve the existing ML's performance by reducing the MSE. Please also provide a detailed explanation of the changes made at each stage from 2 to 7.

Dataset: <https://www.kaggle.com/datasets/sohier/calcofi>

Your Kaggle notebook: [HW-Regression \(Click For More Detail\)](#)

Topic : ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุณหภูมิน้ำทะเล (ความลึก กับ potential density)

All figures are in SVG format (where available).

1. Overview (2-3 sentences)

อุณหภูมิน้ำทะเลเป็นตัวบ่งชี้สภาพแวดล้อมของทะเล และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในมหาสมุทร การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิน้ำทะเลส่งผลต่อการจัดเรียงตัวของน้ำในแนวดิ่ง น้ำอุ่น และน้ำเย็นจะไม่ผสมกันง่าย ทำให้น้ำทะเลแบ่งออกเป็นชั้นๆ งานนี้จึงนำเทคนิคการเรียนรู้ของเครื่องมาช่วยทำนายอุณหภูมิน้ำทะเลจากข้อมูลที่มีอยู่

2. More specific details (2-3 sentences)

การศึกษานี้กำหนดให้อุณหภูมิน้ำทะเล เป็นตัวแปรเป้าหมาย โดยใช้ความลึกของน้ำทะเล (Depthm) และค่า potential density (STheta) เป็นตัวแปรอิสระ โดยข้อมูลจะถูกแบ่งออกเป็นชุดฝึกและชุดทดสอบเพื่อสร้างและประเมินโมเดล โมเดลจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับอุณหภูมิน้ำทะเล

3. Existing issues (2-3 sentences)

การใช้แรงกด (R_PRES) หรือความลึก (Depthm) ร่วมกับความเค็ม (Salnty) ยังไม่สามารถอธิบายโครงสร้างการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิน้ำทะเลได้อย่างครบถ้วน ส่งผลให้ค่า MSE ยังคงอยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม การใช้ความลึก ร่วมกับค่า potential density (STheta) ซึ่งสะท้อนการแยกชั้นของน้ำทะเลโดยตรง สามารถลดข้อจำกัดดังกล่าว และให้ผลการทำนายดีขึ้น

4. Motivation (2-3 sentences)

การลดค่า Mean Squared Error (MSE) ของการทำนายอุณหภูมิน้ำทะเลช่วยเพิ่มความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของโมเดล การใช้ตัวแปรความลึก (Depthm) และ potential density (STheta) ช่วยให้อิมเดลสะท้อนโครงสร้างแนวดิ่งของน้ำทะเลได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีการนำเทคนิคการเรียนรู้ของเครื่องและการทำ feature engineering มาใช้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของโมเดล

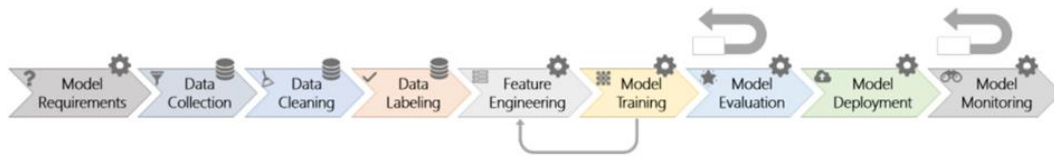
5. Problem statement (Input and Objective)

ข้อมูลนำเข้า (Input):

กำหนดให้มีชุดข้อมูลฝึก D ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความลึกของน้ำทะเล (Depth) และค่า potential density (STheta) พร้อมกับค่าอุณหภูมิน้ำทะเลเป็นตัวแปรตาม และชุดข้อมูลทดสอบ B ที่มีโครงสร้างข้อมูลเดียวกัน

วัตถุประสงค์ (Objective):

กำหนดให้มีชุดข้อมูลฝึก D และชุดข้อมูลทดสอบ B วัตถุประสงค์ของงานนี้คือการใช้ข้อมูลจาก D เพื่อค้นหาสมมติฐาน H ที่ทำให้ค่า Mean Squared Error (MSE) ระหว่างค่าอุณหภูมิน้ำทะเลจริง y ในชุดข้อมูล B และค่าที่โมเดลทำนาย $H(x_B)$ มีค่าน้อยที่สุด

2. Data Collection

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ได้มาจากชุดข้อมูลของ CalCOFI (California Cooperative Oceanic Fisheries Investigations) ซึ่งเป็นชุดข้อมูลสมุทรศาสตร์ที่มีความต่อเนื่องยาวนานตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 จนถึงปัจจุบัน ครอบคลุมสถานีตรวจวัดมากกว่า 50,000 สถานี บริเวณชายฝั่งตอนใต้และตอนกลางของรัฐแคลิฟอร์เนีย การศึกษานี้เลือกใช้ข้อมูลทางกายภาพของน้ำทะเล ได้แก่ อุณหภูมิ น้ำทะเล (Temperature), ความลึกของน้ำทะเล (Depth) และค่า potential density (STheta)

3. Data Cleaning

จัดการค่าที่ขาดหาย ค่าผิดปกติ และตรวจสอบความถูกต้องของหน่วยวัด เพื่อให้ข้อมูลมีคุณภาพและพร้อมสำหรับการวิเคราะห์ด้วยโมเดลการเรียนรู้ของเครื่อง ด้วยวิธี forward fill คือ การนำค่าก่อนหน้าที่ไม่หาย มาใส่แทนค่าแถวถัดไปที่หายไป

4. Data Labeling

กำหนดให้อุณหภูมิ น้ำทะเลเป็นตัวแปรเป้าหมาย (y) โดยมีค่าความลึก (Depth) เป็นตัวแปร X_1 และ potential density (STheta) เป็นตัวแปร X_2

5. Feature Engineering

เป็นขั้นตอนการปรับปรุง, สร้าง หรือเลือกตัวแปรอิสระ (X) เพื่อให้โมเดลสามารถเรียนรู้ความสัมพันธ์กับอุณหภูมิ น้ำทะเลได้ดีขึ้น ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการลดค่า MSE ของโมเดล

1) การใช้ความลึกของน้ำทะเล (Depth)

อุณหภูมิ น้ำทะเลมีการเปลี่ยนแปลงตามความลึกอย่างชัดเจน โดยเฉพาะบริเวณชั้นผิวน้ำ ความลึกจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยอธิบายการลดลงของอุณหภูมิตามแนวดิ่ง อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ดังกล่าวมักไม่เป็นเชิงเส้นตรง

2) การใช้ Potential Density (STheta)

ค่า potential density เป็นตัวแปรที่สะท้อนโครงสร้างการแยกชั้นของน้ำทะเล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิและการผสมของมวลน้ำ น้ำที่มีความหนาแน่นต่ำมักมีอุณหภูมิสูงกว่า ขณะที่น้ำที่มีความหนาแน่นสูงมักมีอุณหภูมิต่ำกว่า ดังนั้นการใช้ potential density เป็นตัวแปรอิสระช่วยให้โมเดลเข้าใจโครงสร้างทางกายภาพของน้ำทะเลได้ดีขึ้น

```
# Extract 2 columns 'T_degC', 'Salnty' for pure and better showing
bottle_df = bottle[['T_degC', 'Salnty', 'R_PRES']]

# And called again
bottle_df.columns = ['Temperature', 'Salinity', 'Pressure']
```

+ Code + Markdown

```
bottle_df = bottle_df[:500] # Lets take limit for speed regression calculating
bottle_df.head()
```

	Temperature	Salinity	Pressure
0	10.50	33.440	0
1	10.46	33.440	8
2	10.46	33.437	10
3	10.45	33.420	19
4	10.45	33.421	20

```
from sklearn.preprocessing import PolynomialFeatures

poly_df = PolynomialFeatures(degree = 6)
transform_poly = poly_df.fit_transform(X_train)

linreg2 = LinearRegression()
linreg2.fit(transform_poly, y_train)

polynomial_predict = linreg2.predict(transform_poly)
```

```
rmse = np.sqrt(mean_squared_error(y_train, polynomial_predict))
r2 = r2_score(y_train, polynomial_predict)
print("RMSE Score for Test set: " + "{:.2}".format(rmse))
print("R2 Score for Test set: " + "{:.2}".format(r2))
```

RMSE Score for Test set: 0.64
R2 Score for Test set: 0.95

```
# Extract 2 columns 'T_degC', 'Salnty' for pure and better showing
bottle_df = bottle[['T_degC', 'Depth', 'STheta']]
# And called again
bottle_df.columns = ['Temperature', 'Depth', 'Potential_density']
```

```
bottle_df = bottle_df[:500] # Lets take limit for speed regression calculating
bottle_df.head()
```

	Temperature	Depth	Potential_density
0	10.50	0	25.649
1	10.46	8	25.656
2	10.46	10	25.654
3	10.45	19	25.643
4	10.45	20	25.643

```
from sklearn.preprocessing import PolynomialFeatures

poly_df = PolynomialFeatures(degree = 3)
transform_poly = poly_df.fit_transform(X_train)

linreg2 = LinearRegression()
linreg2.fit(transform_poly, y_train)

polynomial_predict = linreg2.predict(transform_poly)
```

```
rmse = np.sqrt(mean_squared_error(y_train, polynomial_predict))
r2 = r2_score(y_train, polynomial_predict)
print("RMSE Score for Test set: " + "{:.2}".format(rmse))
print("R2 Score for Test set: " + "{:.2}".format(r2))
```

RMSE Score for Test set: 0.44
R2 Score for Test set: 0.98

จากภาพจะเห็นว่า การเลือก *feature* ที่สะท้อนกระบวนการทางกายภาพของน้ำทะเลโดยตรง เช่น ความลึกและ *potential density* ช่วยให้โมเดลทำนายอุณหภูมิน้ำทะเลได้แม่นยำขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นตัวอย่างของการทำ *feature engineering* ที่ช่วยลดค่า *RMSE*

6. Model Training

ฝึกโมเดลด้วยชุดข้อมูลฝึก โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ของเครื่องผ่านไลบรารีในภาษา Python คือ Sklearn เพื่อเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและอุณหภูมิน้ำทะเล ในรูปแบบของ linear regression และ polynomial regression

7. Model Evaluation

ประเมินประสิทธิภาพของโมเดลด้วยชุดข้อมูลทดสอบ โดยใช้ค่า Mean Squared Error (MSE) หรือ Root Mean Squared Error (RMSE) เป็นตัวชี้วัด ค่า MSE หรือ RMSE ที่ต่ำแสดงถึงความสามารถของโมเดลในการทำนายอุณหภูมิน้ำทะเลได้อย่างแม่นยำ

สมาชิกกลุ่ม

- 1.6810422009 น.ส.สุพิชญา ขุนทรง
- 2.6810422012 น.ส.ปัญญนุช ต้นปี
- 3.6810422021 น.ส.เพ็ชรี พระกายไชย
- 4.6810422025 น.ส.จุลิจิยา สิริวาย